بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Amerika
Medya Bürosu

حزب التحرير
HIZB UT TAHRIR

No: ABD–BA–2026–MB–TR–11 H. 28 Cumâde'l Ûlâ 1448 / M. 08 Kasım 2026

Basın Açıklaması

Beşerî Sistemlerde Müslümanların Siyasi Makamlara Gelmesi

كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئاً

"Onların amelleri ıssız bir çöldeki serap gibidir. Susamış kimse onu su sanır. Yanına geldiğinde hiçbir şey bulamaz." [Nûr 39]

Birçok insan, bazı Müslümanların Amerikan Senatosu ve Temsilciler Meclisinde sandalye kazanmasına sevinmiş, bu başarıyı İslam ve Müslümanlar açısından bir zafer olarak değerlendirmiştir. Oysa gerçek bunun tam tersidir. Bunu ortaya koymak için şunları ifade ediyoruz:

Birincisi: Bir Müslümanın siyasi veya yargısal herhangi bir egemenlik makamına gelmesi, İslam'ın da o makama geldiği anlamına gelmez. Bunun gerçekleşmesi ancak söz konusu siyasetçinin Kur'an ve Sünnet'i beraberinde parlamentoya taşıması ve üstlendiği makamın gereğini beşerî anayasaların hükümlerine göre değil, Kur'an ve Sünnet'in belirlediği şekilde yerine getirmesiyle mümkün olur. İslam'da parlamento (Ümmet Meclisi) üyesinin görevi, yöneticiyi ve yönetimde onunla birlikte bulunanları hesaba çekmektir. Eğer hükümeti ve devlet başkanını İslam'ın şer'î hükümlerine göre muhasebe ederse üzerine düşen şer'î sorumluluğu yerine getirmiş olur. İşte o zaman yalnızca bir Müslümanın değil, İslam'ın da siyasi makama ulaştığını söyleyebiliriz. Ancak milletvekili veya senatör gibi bir siyasetçi, beşerî anayasaya bağlı kalacağına yemin eder, kanun koyucuların bir parçası olmayı kabul eder ve Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın bütün insanlığa gönderdiği rahmet mesajına başvurmazsa, o zaman parlamentolardaki meslektaşlarıyla birlikte şeriata göre değil, beşerî anayasaya göre kanun yapma ve yöneticileri denetleme faaliyetlerine ortak olmuş olur. Böylelikle de insanların heva ve arzularını kanun koyucu ve ilah edinmiş olur. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلاً **"Heva ve arzusunu kendisine ilah edineni gördün mü? Artık sen mi ona vekil olacaksın?"** [Furkân 43]

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجاً مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيماً **"Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar."** [Nisa 65]

Aynı durum hâkimler için de geçerlidir. Müslüman bir hâkim, Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın indirdiği şer'î hükümlerle karar verirse İslam'ı adil yargı makamlarına taşımış olur. Ama beşerî kanunlara göre hükmederse o zaman Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyen gayrimüslim bir hâkimin hükmettiği gibi hükmetmiş olur. Bu yüzden *Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

الْقُضَاةُ ثَلَاثَةٌ: وَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ، وَاثْنَانِ فِي النَّارِ؛ فَأَمَّا الَّذِي فِي الْجَنَّةِ فَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَقَضَى بِهِ، وَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَجَارَ فِي الْحُكْمِ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ قَضَى لِلنَّاسِ عَلَى جَهْلٍ فَهُوَ فِي النَّارِ **"*Kadılar/ hakimler/ yargıçlar üç sınıftır. Birisi cennette, diğer ikisi ateştedir. Cennette olanı, hakkı bilip onunla hüküm verendir. İnsanlar arasında bilgisizce hüküm veren ile hakkı bilip hükümde haksızlık yapan ise ateştedir.*"** [Ebu Davud] Bilindiği üzere Amerika'da ve diğer Batılı ülkelerde hâkimler, kendi tercihlerine göre belirledikleri şekilde, İslam'ın ceza sistemine göre değil, beşerî kanunlara göre hükmedeceklerine yemin etmektedirler.

İkincisi: Bilindiği üzere başta Amerika olmak üzere Batı'daki siyasi sistemler, 11 Eylül 2001 tarihinden bu yana sözde "terörle mücadele" adı altında İslam'a ve Müslümanlara karşı bir Haçlı savaşı yürütmektedir. Buna rağmen karar vericiler, Müslümanların seçimleri kazanmasına ve siyasi makamlara atanmasına izin vermektedirler. Bu durum, bazılarının zannettiği gibi Müslümanları sevdiklerinden veya Batı'daki, özellikle de Amerika'daki seçim sisteminin son derece iyi olmasından kaynaklanmamaktadır. Aksine, Müslümanların sömürgeci Batılı kapitalist devletlerin sistemlerine katılmaları, bu devletlere Müslümanların gözünde meşruiyet kazandırmaktadır. Böylece Müslümanlar, özellikle de bu ülkelerde yaşayanlar gerçekten bu

yapıların bir parçası haline geldiklerini, bu devletlerin kendilerine ve ümmetlerine düşman ve hasım olmadığını, eğer düşman olsalardı Müslümanların siyasi makamlara gelmesine asla izin vermeyeceklerini düşünmeye başlamaktadırlar! Böylelikle bu devletlerin Allah'a, Rasûlü'ne ve Müslümanlara düşman oldukları gerçeği, bilinçsizce de olsa, onların zihinlerden silinmektedir. Mevcut sistemi ve onun mensuplarını dost edinmeye, Batılı devletlere mensup olmakla övünmeye başlamaktadırlar. Bunun sonucunda vatancılık (milliyetçilik), dinin önüne geçmektedir. Bu şekilde Batı'daki Müslümanlar etkisizleştirilmekte, sistemin içine çekilmekte ve sapkın toplum içerisinde eritilmektedirler. Böylece İslam beldelerinin dört bir yanında Haçlı saldırılarına maruz kalan ümmetlerinin yanında tavır almaktan uzaklaşmaktadırlar.

Üçüncüsü: Müslümanların laik Batılı hükümetlerde egemenlik makamlarına gelmeleri ve bu ülkelerin anayasaları ile kanunlarına göre yönetim, yasama veya yargı faaliyetlerinde bulunmaları, derin devlet ve İslam'a ve Müslümanlara düşmanlık besleyen hükümetler açısından gerçek bir kazanımdır. Çünkü onlar, İslam beldelerinde ümmete karşı yürüttükleri askerî, ekonomik ve siyasi savaşların yanı sıra, kendileri adına kirli işleri gerçekleştirmeleri için iş birlikçi Müslüman yöneticilerin oluşturduğu ittifakları ve ümmetin ordularını kullanmaktadırlar. Bununla da yetinmeyerek bazı Müslümanların bu makamlara gelmesini, Müslüman toplulukları hedef almak için kullanmaktadırlar. Bu toplulukları yanıltmakta ve mensuplarına büyük kazanımlar ve başarılar elde ettikleri izlenimini vermektedirler. Oysa bu, Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın buyurduğu gibi bir seraptan başka bir şey değildir:

كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئاً **"Onların amelleri ıssız bir çöldeki serap gibidir. Susamış kimse onu su sanır. Yanına geldiğinde hiçbir şey bulamaz."** [Nûr 39] Bu durum, bizden öncekilerin yollarına (sünnetlerine) uymama ve onları dost edinmeme yönünde bize verilen emre aykırıdır. Nitekim Rabbimiz bizi bu konuda uyararak şöyle buyurmuştur:

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاء **"Onlar, kendileri inkâr ettikleri gibi sizin de inkâr etmenizi ve böylece kendileriyle eşit olmanızı isterler. Bu nedenle onları dost edinmeyin."** [Nisâ Suresi 89]

Dördüncüsü: Müslüman topluluklar, bu ülkelerde iktidarda bulunan partilerin bazı Müslüman adayları desteklemesinin ve onları siyasi makamlara getirmelerinin, kendilerine karşı kurulmuş bir komplo olduğunu tam anlamıyla kavramalıdırlar. Bu komplonun amacı, İslam'a, Müslümanlara ve Müslüman topluluklara zarar vermektir. Bu yöneticiler açısından Müslümanların camilerinde veya özel hayatlarında birtakım dinî ibadetleri yerine getirmeleri önemli bir sorun teşkil etmemektedir. Ancak onların asıl korktukları şey, Müslümanların taşıdığı, hayatın tamamını düzenleyen kapsamlı bir sistem olan ve onların zalim, yozlaşmış ve sömürgeci uygarlıklarına alternatif oluşturan İslam'dır. Bu nedenle Trump'ın İslam'a ve Müslümanlara karşı yaptığı çok sayıda düşmanca açıklamanın yanı sıra, geçmişte Trump tarafından Ulusal Güvenlik Danışmanı olarak seçilen emekli General Michael Flynn'in İslam'ı bir "kansere", siyasi İslam'ı ise "1,7 milyar insanın vücudundaki söküp atılması gereken habis bir ur"a benzeten o nefret dolu sözleri onların asıl tutumunu ifşa etmektedir. Bu nedenle Müslümanları Batı toplumunda eritmeye çalışmaktadırlar. Böylece Müslümanların, İslam'ın münker kabul ettiği şeylere karşı çıkmamalarını ve İslam'a, onun emrettiği marufa, bir din ve devlet olarak davet etmemelerini hedeflemektedirler. Hatta onları bunun da ötesine götürerek beşerî kanun ve anayasalara göre aday olmak ve aday göstermek gibi Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'yı gazaplandıran uygulamaları gerçekleştirmeye yönlendirmektedirler.

Beşincisi: Aday olmak veya oy kullanmak suretiyle "seçim komplosuna" katılmamanın alternatifinin toplumdan soyutlanmak, etkisiz kalmak, ümmetin haklı davalarını savunmamak, Müslüman toplulukların haklarını talep etmemek ve kimliklerini korumamak olduğunu düşünenler yanılmaktadır. Aksine, doğru olan bunun tam tersidir. Kesin şer'î naslarda bildirildiği üzere Allah'ı ve Rasûlü'nü gazaplandıran şeylerden uzak durmak, İslam'ı alternatif bir medeniyet olarak insanlara davet etmek ve Müslüman toplulukların sahip oldukları hukuki hakları talep etmek, bir Müslümanın Allah'ı gazaplandıracak şekilde siyasi makamlara aday olmasını veya aday göstermesini gerektirmez. Müslüman topluluklar, hukuken hak sahibi bireyler olarak bu

haklarını talep edebilirler. Çünkü bir insan kanuni hakkını ararken, hiçbir yetkili veya hukukçu ona; "Hangi partiye mensupsun?", "Kime oy verdin?" veya "Oy kullandın mı?" kullanmadın mı?" diye sormaz. Bilakis kanun, bu hususlardan bağımsız olarak herkes için geçerlidir. Seçimlere katılmış olsun veya olmasın, bütün insanlar hukuki haklarını talep etme hakkına sahiptir. Dolayısıyla Müslüman toplulukların haklarının ancak iktidar için mücadele eden siyasi partiler ve onlara bağlı kurumlar gibi zalim siyasi yapılara katılarak elde edilebileceğini düşünmek veya söylemek, cehalet ve yanıltmadan başka bir şey değildir.

Amerika'daki Müslümanlar, Efendimiz Ömer el-Faruk (ra)'ın şu sözünü şiar edinmelidirler: *"Ben hilekâr değilim. Hiçbir hilekâr da beni aldatamaz"* Bu nedenle kendilerini hedef alan komplolara kanmamalı, Kur'an ve Sünnet'in kesin hükümlerine aykırı fetvaların peşinden gitmemelidirler. Ümmetlerinin ve dinlerinin temsilcileri olmalı, ümmetlerinin davalarını desteklemeli ve Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın bütün insanlığa gönderdiği dosdoğru dine davet etmelidirler. Bu dini yalnızca ibadetlerden ve ahlaki ilkelerden ibaret olarak değil, hayatın tamamını kuşatan kapsamlı bir sistem olarak sunmalıdırlar. Hayale ve seraba kanmamalıdırlar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ **"Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Rasûlü'nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız."** [Enfal 24]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Amerika
Medya Bürosu
www.hizb-ut- tahrir.org | www.hizb-ut- tahrir.info | www. turkiyevilayeti.com|www.hizb-america.org